

lämpligt enskildt läroverk till anställande af sådana undervisningsförsök, som kunna vara till gagn för lösningen, på erfarenhetens väg, af den viktiga undervisningsfrågan.

Stockholm den 29 januari 1888.

C. Adelsköld.

N:o 69.

Af herr Carlborg, om meddelande af bestämmelser rörande klandertalan i fråga om verkställd delning af enskild utfarts- eller byväg.

Genom mångårig domareverksamhet har jag varit i tillfälle erfaras, att stora olägenheter föranledas deraf att ingen lag finnes, huru byvägsdelningar, d. v. s. delning af enskilda utfartsvägar, skola blifva lagligen gällande, äfven om de förrättats af landtmätare och gode män.

Vanligen tillgår sålunda, att den landtmätare, som blifvit förordnad att verkställa en byvägsdelning, efter dess afslutande intager i förrättningsprotokollet en §, ungefär så lydande:

den, som är missnöjd med denna förrättning, åligger att densamma klandra genom stämning till vederbörlig domstol inom tre månader här-efter vid talans förlust.

Jag har äfven sett, att en landtmätare utsträckt den godtyckligt bestämda klandertiden till sex månader, och har hört uppgifvas, att i vissa trakter af landet lära landtmätarne för klander af byvägsdelningar bestämma samma tid, som för öfverklagande af laga skifte är stadgad, eller 60 dagar efter förrättingens afslutande.

Då nu i vissa trakter af vårt land finnas byvägar af flera mils utsträckning; då dessa vägar kunna vara af lika stor vikt för de trakter,

der de blifvit anlagde, som nutidens storartade kommunikationsmedel äro för dermed gynnade trakter, då den hittills antagna grunden för skyldighet att efterleva en byvägsdelning eller nyttan af vägen är beroende på olika uppfattning häraf och fördenskull godtycklig; och då, enligt hvad jag här ofvan sökt visa, i vår lagstiftning förefinnes en väsentlig brist, vågar jag vördsamt föreslå att Riksdagen, utan att afvakta lösningen af den på dagordningen stående frågan om underhållet af de »allmänna» vägarne, antingen ville för sin del besluta följande:

Landtmätare, som erhållit förordnande att verkställa delning af enskild utfarts- eller byväg, åligger att tre månader efter förrättningens afslutande inlemna protokollet derom jemte öfriga handlingar till domstolen i den ort, der vägen är belägen, för att i rättens protokoll anmärkas. Klander mot förrättningen skall inom sagda tid till rätten instämmas vid äfventyr att vägdelen eljest blifver gällande, till dess densamma genom anläggning af nya vägar eller på annan grund af rätten prövas obehöflig. Sträcker sig byväg inom mer än ett härad eller tingslag, tillkommer pröfningen i oförmälda hänseenden den rätt, der större delen af vägen är belägen;

eller ock i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t behagade utfärda nådig förordning i ofvanberörda syfte.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 28 januari 1888.

F. D. Carlborg.
